

Creștințel

O sfidare

Advențiișii locali au căpătat dela centru și autoritatea comunală, îngăduința să-și ridice un templu, drept în fața catedralei Sf. Ioan, vechea și mândra ctitorie a lui Ștefan cel Mare.

Și ca să se nu li se mai refuze ca în trecut ridicarea acestei clădiri, au procedat în felul următor:

O comunitate evanghelică din București, prin intermediul unui personaj, nu tocmai prieten credinței noastre, a căpătat îngăduința dela Minister, să facă o casă în Piatra-Neamț, iar această îngăduință, la autoritatea noastră comunală, a căpătat formă de autorizație în regulă, dată advențiișilor și nu pentru a-și zidi o simplă casă, ci a-și face o casă de rugăciune.

Până s'au trezit creștinii noștri, în frunte cu preoții, să protesteze, casa era ridicată.

Pentru intreruperea lucrării s'au făcut intervenții la minister de mitropolitul Moldovei, iar un fost ministru a adus la cunoștința parlamentului această rușine a vremurilor, când stăruia înși bat joc de cele mai scumpe ale noastre amintiri și monumente. Ministerul Instrucțiunii a răspuns că lucrarea s'a oprit; dar advențiișii au continuat sub ochii noștri, bătând tabla pe acoperiș chiar în sfânta zi de Duminică, așa că în fața catedralei lui Ștefan, simbol al vredniciei neamului și al credinței se înalță astăzi, sfidător, un contra simbol, al stricării credinței, al disoluției neamului și al desintereșului nostru vinovat.

Acesta-i istoricul templului advenist.

Desigur un fapt divers pentru autoritatea noastră comunală ai cărei membri am auzit că au făcut multă paradă de principii constituțional al libertății conștiinței, ca și când cu toții ar fi învățat la școala enciclopediștilor francezi.

Pentru noi mulțimea însă, mai presus de orice principiu, este dreptul de existență a neamului, în toate formele de cultură, create de tradiția multiseclară.

Când o mână de răfăciți, cei mai mulți streini de neamul și legea noastră creștinească, cu lovituri ignoranței și răutății, caută să surpe credința noastră, pentru că n'au trăit în ea și nu o înțeleg; când calomniază în adunările lor pe preoți; când strigă în urma morților noștri, pe care cu durere îi conducem la cimitir „iată a mai pierit un câine”; când etărnă câini morți pe la ușile bisericilor, cum a fost cazul dela catedrală, când ies înaintea elevilor dela cele 3 școli dimprejur și-i adulmecă spre casa lor; când refuză jurământul de credință regelui și nu vor să se cultive în dragostea de patrie, atunci trebuie să facem caz de alt principiu constituțional, care interzice orice manifestare de natură a prejudicia interesele statului și bunele moravuri.

Noi simpli creștini avem nădejde în preoți, cărora le facem o rugămintă și anume: Să se intereseze cari membri din consiliul comunal sunteți amatori de advențiișii de sau grăbit, fără măcar să avizeze pe conducătorii bisericii, să le dea pomenita autorizație și pentru care pricină?

Să dea și în sfânta noastră ca să cunoaștem pe cine am ales și cine sunt vrăjmașii neamului și ai credinței noastre

Un creștin ortodox.

BORDELUL DIN CENTRU

Poate ați observat și D-vs. cititori. În centru de tot — sub temelia bisericii lui Ștefan cel Mare, lângă scările liceului de băieți și între școala profesională, comercială și liceul de fete — a răsărit într-o zi, ca din piatră seacă, dintr-o modestă dar dubioasă bodegă, un bordel. Amatorii de refugii paradisiace de tavernă — cu dragoste abreviată și sintetică, îi zic varieteu. Dar în realitate e un bordel în toată puterea cuvântului. Cu muzică stridentă și frenetică — ce sună lugubru prin noapte, până în orele târzii ale dimineții; cu scenă pentru exhibițiuni obscene — preludiile voluptăților clandestine și scabroase; cu „fete” ce cumpără bani cu marfa spasmului simulat; cu separuri — abatoare ale iubirii industrializate, unde stagiul normal și obligatoriu nu a trecut niciodată de o jumătate de clasă...

Da, da, domnilor cititori — e absolut autentic ceea ce vă spun. Nu ați văzut și D-vs., în serile când veți întoarceți acasă, mai târziu, din ocupațiile D-vs., o imbulzeală de gură-cască — mereu aceeași — împiedecând circulația în fața cotețării Pekarek? Nu se poate să nu fi văzut! Sunt curioșii, pierde-vară, secături și pușlamalele târgului. Vin acolo în fiecare seară și stau ciasuri întregi de ascultă

răgetul sughițat al „artistelor” și porcăriile și schimonositurile epileptice ale „charlestoniștilor”. Sunt caracudele certate cu mora'a, cu rușinea și cu omenia.

Asta în stradă. Înăuntru, însă, e altceva. Sunt clienții nopților pierdute în desfrâu și în beție, sunt distrugătorii cuibului familiar, și detracții societății și sunt imbecilii și păcătoșii adepți ai gimnasticii uitării și depersonalizării idioate.

Și, în definitiv, nu ne-ar interesa viața ticăloasă a acestor scursuri a societății noastre pietrene. Treaba lor ce fac. Să le rămâie de cap și de ciolane.

Ingrijorarea și revolta noastră e alta.

Ingrijorare — pentru influența nefastă ce o are această... venerabilă instituție cu insigne de simbolice capete de țări asupra tineretului școlar — fete și băieți — cari trec, zilnic, de zeci de ori, pe dinaintea porților ei verzi, larg deschise totdeauna.

Ca să nu mai însemnăm și alte ingrijorări.

Și revolta pentru obrăznicia patronilor de a necinsti așa de murdar, vechea curte domnească a Sfintei Mănăstiri, pe care a zidit-o Ștefan cel Mare ca mulțămire lui Dumnezeu că l-a învrednicit să bată pe dușmanii țării. (Sărmană catedrală, rele zile ai mai ajuns: la te-

melia ta se opoșesc cocote de șantan, iar în spatele tău — sus — se înalță, impertinent, cuibul de viespi al advențiiștilor; curioasă coincidență!) Deasemenea ne cuprinde revolta pentru obrăznicia patronilor de a-și exercita o asemenea indeletnicire în raza celor mai selecte școli ale orașului, dela al căror etaj elevii pot privi — involuntar chiar — drept în curtea plină cu lăturile lighenelor deșertate în timpul nopții.

Și încă mai simțim revoltă — și ingrijorare, totodată, pentru soarta și sufletul bieților țărani, cari vin la oraș, cu banul muncit din greu și în sudoarea frunții, la pădure ori la câmp sub arșița soarelui; ei vin după târgueli... și dacă se întâmplă că inoptează în oraș, sunt atrași de avalanșele de lovituri melodioase ale țambalului și de sughițurile de gătlej uscat ale „artistelor” cu vocații vaginale — în terasori în taverna ilustrului așezământ pe care îl tolerează, cu toată absența lor, autoritățile locale. Și, odată intrat aici — între femeie, vin și cântec, și între teigheaua teraselor și patul separeului — bietul țaran român își pierde și mintea și punga.

Jaful se săvârșește mai simplu decît în codru.

Autoritățile au cuvîntul.

Dan Costea

BILANT SĂPTĂMÂNAL

Festivitățile zilei Eroilor terminate, cu fast și eroică sfortare de suprafață, a început săptămîna muceniciei politice. Într-adevăr, după sfînta alianță a tăcerii (fără injurături și fără scandaluri) încheiată în dealul Mitropoliei, în onoarea oaspeților Santei Aulante și Loucheur, belligeranții au isbucnit mai vijelios ca sonda dela Moreni.

Mucenicul cel Mare este D-l Maniu — silueta de sfînt orientat, împregnat cu rigiditate catolică; cursele evenimentelor politice — chestia deschisă, în vederea dela Cotroceni, intervenția Tiulescu, — toate concurg într-o schimbare la față a politicii zilei.

D-l V. Brătianu vrea mai mult: Schimbarea dinastiei sau proclamarea republicii. Și face apel la familia Domnitoare a Belgiei. Mai bine îl făcea la Danemarca — dacă e vorba de ceva putred.

Situația externă, nici ea nu este prea roză. Adică nu se prezintă peste tot în aceeași culoare. De pildă, în Franța D-l Briand propune federalizarea Europei — tentativă eroică spre pacea perpetuă a unei turme cu un păstor; pe când în Italia, D-l Mussolini — și el tinzînd tot spre o pace europeană, altfel obținută, numai — se pregătește de război. Șiți: Si vis pacem, para bellum.

În de finitiv toate drumurile duc la... pace.

Și credem că apele politice se vor limpezi, în curînd. Căci prea au început să ne spele ploile torențiale ale cerului ce cad, zilnic, cu grindină, ca niște bice cu noduri usturătoare.

Dacă nu va mai ploua, recolta — se spune — va fi admirabilă. Se vor culege roadele cele mai bogate; câmpul nostru politic fiind și el, prea inundat, se plănuește consolidarea terenului prin digul guvernului național — de concentrare, ca să aducă la matca lor... apele rătăcitoare ale primăverii.

C. N. T.

Rousseau despre pacea perpetuă.

1
Astăzi, când toate noțiunile doresc să menție pacea prin diferitele pacte de neagresiune și prin Soc Națiunilor, este interesant să vedem cum era privită această chestiune în sec. XVII-lea de marele filosof Jean Jacques Rousseau.

În primul rând câteva observații asupra originii acestei idei, care — după cum se vede — nu este de d-lă altă de recentă. Ideile lui Rousseau le găsim expuse într'un mîd studiu intitulat „Jugement sur le projet de paix perpétuelle de M. l'abbé de Saint Pierre”. Abatele de Saint-Pierre studiase amănunțit această chestiune, din care cauză a fost și ridiculizat de contemporanii săi, care redau în pacea perpetuă, o utopie.

În acest studiu, abatele se

spășinea în susținerea tezei sale pe planul și ideile lui Henric IV-lea de Bourbon. Marele rege avusese în minte aceasta, ajutat fiind de Sully. Dar el privește chestiunea sub un alt aspect: d-lă să facă din Europa o „republică creștină”, avînd ca instanță supremă politico-juridică o „dieta europeană” la care să se plîngă Sueranii, atunci când se va ivi un conflict între diferitele state ce compun republica. Deci această „dieta europeană” se născă întrucîtva cu actuala „Societate a Națiunilor”, avînd însă următoarele deosebiri esențiale:

1). „Soc. Națiunilor” nu se mărginește numai la Europa, ci garantează pacea pe întregul glob, și

2). Pe atunci trebuia ca Su-

veranii însăși să facă parte din „dieta europeană”, — ei avînd putere absolută și vorbind fiecare în numele Statului respectiv; astăzi, la „Soc. Națiunilor”, statele trimit câte o delegație.

Rousseau crede că Henric IV-lea voise să distrugă complet puterea Casei de Austria, pentru a putea apoi să-și pue planul său pacific în aplicare. Pentru aceasta făcuse tratate secrete cu Anglia, Suedia, Statele protestante germane și cu câțiva principii italieni.

Regele Franței și al Novarei a lucrat 15 ani la realizarea acestei „replii creștine” europene, care trebuia prin forța lucrurilor să ducă o politică externă pacinică, deoarece, după ce va fi învins Casa de Austria printr'un războiu ce trebuia să fie ultimul, va urma pacea perpetuă. Dar în 1610, pumnalul lui Ravailac ucide — odată cu Henric IV-lea — și frumosul său plan, pe care, după aproape

Roadele credinței

de Pr. GH. VERȘESCU

În secolul arivismului cuvîntul „credință” sună ca o notă falsă într-o simfonie armonioasă. Cine mai cugetă astăzi adînc asupra acelei laturi a sufletului omenesc, vibratoare de sentimente religioase, dornică de emoții pioase, în fața măreției atotputernice divinității?

Faptele recente confirmă, încă odată mai mult, efectele binefăcătoare ale unei credințe nestrămutate în ajutorul proriei dumnezeiești.

Descoperirea autorului furtului de 5 milioane lei din localitate, care a lăcut atîta vîlvă în toată țara, a pus pe zdruncin poliția și a pricinuit atîta suferință unui om nevinovat, cărui fapt se datorește în primul rînd, dacă nu rugăciunilor și credinței celui năpăstuit pe nedrept?

Conducătorul poștal Florescu, asupra căruia planau toate bănuelile din capul locului, la cîtă rușine nu a fost expus, cîte chinuri nu a îndurat? În asemenea ocazii, de multe ori se întîmplă de sufar pe nedrept și unui nevinovați. Când însă dintre aceștia se află și cîte unul mai cu credință fierbinte în dreptatea lui Dumnezeu, atunci, deși mai târziu, dar justiția immanentă tot scoate la suprafață pe adevăratul făptăș.

„Deștepții” societății de azi rîd de rugăciunile evlavioșilor creștini în sfintele lui Dumnezeu locașuri, tineretul ușuratic și zellemist își bate joc de genunchile plectate înaintea icoanelor; necredincioșii materialişti și atemeiați, care idolatrizează numai banul și femeile, își fac un mijloc de petrecere din practicile tradiției noastre creștinești și din viața slujitorilor Domnului. Iată însă cum Dumnezeu arată uneori tuturor că rugăciunile înălțate, ca mireasma tîmdei către dînsul, nu rămîn fără efect, cum de atîtea ori afirmă cu răutate toată șleahta adorabilă de mai sus.

Lumînări în biserică, liturghii populor, colaci și colivă ca să îngrăși pe trântorii societății? Sunt cuvinte care altă dată doar de se șopteau în surdina, dar astăzi sesizig, sus, cu voce tare, fără nici o șifală.

(urmare în pag. II-a)

un secol și jumătate, încearcă abatele Charles-Irénée de Saint-Pierre, să-l reînvie.

Înainte de a trece la ideile lui J. J. Rousseau, avem de observat următoarele:

1). Că atît Henric IV-lea cît și abatele privesc chestiunea numai pentru Europa.

2). Că scopul lor nu era numai politic, dar și religios, deoarece ei voiau „o republică”.

3). Că trebuia să existe o instanță supremă, politico-juridică, numită „dieta europeană”, și

4). Că proiectul vorbește numai de Sueranii absoluți — lucru logic, căci numai al Agliei era constituțional — și prin urmare la ei se referă toate observațiile lui Rousseau, relative la monarhi.

George Juvara

(sfîrșitul în nr. viitor)

Priviți însă și luați act de un fapt pe care n-ați fi bucurat să-l observați, pentru că faptul vă desminte convingerile neconvingătoare în materie de credință. Lumânările și liturgiile asupritului Florescu și lacrimile rugăciunilor lui din inimă zdrobită și din cuget înfrânt l-au redat societății mai luminat și mai îndreptățit de cum a fost mai înainte.

Oamenii cuminți și înțelepți vor zări și aici degetul lui Dumnezeu, fără de care nu se mișcă nici un firicel de iarbă de pe pământ și-și vor îndoi nădejdea neștrămutată în milostivirea Sa și în activitatea bisericii noastre. Iar restul glozelor, lipsite de ori ce ideal mai înalt în viață, să-și amintească măcar cu asemenea prilejuri de dreptatea dumnezeiască, aceea care înalță pe cei smeriți și osândește pe cei trufași iar pe vinovați îi aruncă disprețului societății și întunecului ocnelor.

Credința este busola de orientare în viață. Nu credința prefăcută. Și pungașul Alex. Popovici, se zice că simula credință. Și despre dânsul se vorbește că frecventa biserica, a-prindea lumânări pe la icoane, boteza cumetriilor.

Această credință însă era spre peirea lui, căci fondul lui sufletească era întinat de mohorâciunea pacatelor. Dovezile lui de credință erau praful cu care se arunca în ochii societății spre derutarea oricărei bănueli a nelegiuirilor lui.

Credința izvorâtă din floarea faptelor bune duce pe om la mântuire.

Pr. Gh. Verșescu

Furtul de 5.000.000 lei

— Noi amănunte —

Am fost cel dintâi ziar care am anunțat prinderea hoțului celor 5 milioane lei, tâpuit în seara de 9 Martie 1920 în gară. Publicul a aflat în urmă din celelele ziare toate amănuntele furtului. În urma reconstituirii furtului s'a aflat tot ce nu se știa încă; un singur lucru nu a fost precizat: de unde știa Alex. Popovici că în lada de fier se găseau bani și cum dintre alătele colete a pus mâna locmai pe ladă, putând pe urmă să plece cu ea. În această privință el n'a vrut să mărturisească nimic. Va ramâne oare faptul acesta un mister?

Dovedindu-se nevinovăția surorilor Subiac, ele au fost puse în libertate.

Alex. Popovici și cu Vasile Ticu complicele lui — confirmându-l-se mandatul de arestare — au fost depuși Duminecă seara la arestul preventiv.

Luni seara D-l Polițai I. Teodorescu, care a lucrat cu alăta răvnă la descoperirea autorilor furtului, a plecat la București împreună cu d-l prim-procuror Panu, procuror Prassa, jude-instructor Petrov, pentru a cerceta în privința banilor depuși de Popovici la băncile din București.

După toate probabilitățile premiul de 100.000 lei oferit de Poștă și Minister pentru descoperirea hoților, va fi împărțit între polițiștii cari l-au prins pe Popovici și complicele său V. Ticu.

— Pe foile de impunere a luminii electrice consumate, figurează lunar și un 20 lei, ce reprezintă chiria contorului. Cetățenii întreabă primăria dacă e vorba de chirie sau de rata de amortizare.

Și întreabă, căci nu înțeleg o chirie a contorului plătită la infinit, mai ales că au fost plătiți și cu vechile contoare, cari nu s'au mai cumpărat cum se svonise, ci rugnesc prin poduri și hambare.

Rugăm abonamentul

Indrăsneșă evadare

de la arestul preventiv

În ziua de 2 Iunie, la arestul preventiv din localitate, a avut loc o indrăsneșă evadare. Faptele s'au petrecut astfel:

Pela orele 2 după amiază o ploaie torențială s'a abătut asupra orașului. Profitând de această ploaie individul Vasile T. Mardare deținut pe timp de 5 luni pentru furt, a încercat să evadeze din acest arest împreună cu alt deținut Alex. Vărășmașu. Ei au eșit din celule pe culoare și s'au oprit la ușa din fundul culooarului. Ușa era înfundată și avea deasupra un geam cu gratii și înfundat cu scânduri. Ei au rupt gratiile prinse în prevăzută de lemn al ferestrei, apoi cu o scândură dela pal au desprins scândurile din geam apoi Mardare s'a introdus pe spărtura făcută și a sărit în grădina d-lui Adamescu.

Când să iasă și celălalt, Alex. Vărășmașu, sentinela din dosul arestului a prins de veste și a

tras un foc. Vărășmașu, intimidat s'a retras înapoi în celulă. Mardare însă a dispărut.

D-l Dumitrescu directorul penitenciarului a luat imediat măsurile de rigoare, organizând potere pentru prinderea evadatului și a plecat, cu tot timpul rău, în urmărirea lui.

Cercelările însă n'au dat nici un rezultat; Mardare dispăruse.

De remarcat faptul că Mardare era condamnat numai pe trei luni din care una și-o făcuse.

Vărășmașu e condamnat la 1 an și 9 luni și mai are la activul lui o încercare de evadare din toamna trecută, când a fost prins după câteva zile la o concubină de a lui.

După toate probabilitățile peste puțin timp va fi prins și Vasile Mardare, căci poliția a început să facă cercetări; se bănuiește chiar direcția în care a apucat.

Impotriva adventismului

Joi, de ziua înălțării Domnului, la ora 6 p. m. s'a ținut în biserica Sf. Ioan Domnesc din localitate, o întrunire creștinească de protestare împotriva construirii casei de rugăciune adventistă în apropierea acestui sfânt și istoric locaș și de școlile de prinprejur. A participat mult norod, în fața căruia Păr. Protoiereu Gh. Popovici a arătat istoricul demersurilor adventiste și a uneltilor lor violente pentru ridicarea aceluia cuib de vâșvâire împotriva religiei noastre.

Din partea credincioșilor și-au arătat indignarea și și-au manifestat hotărârea dărâ de a lupta pentru oprirea lucrărilor D-nii lacomi pensionar, D-l V. Șaramet, Gh. Ardeleanu și inimosul plugar, de la Cut-Dumbrava Roșie, V. a Casandrei Maxim, un om măruntel, dar plin de suflet și de răvnă pentru izbândă bisericii. Pe Duminică 1 Iunie s'a hotărât o nouă întrunire.

Duminică 1 Iunie a. c. ora 11 dimineața a avut loc la biserica Sf. Ioan Domnesc din localitate a doua întrunire de protestare a creștinilor ortodoxi din orașul Piatra, împotriva construirii casei de rugăciune a adventiștilor în centrul orașului și în preajma acestui monument istoric al blagocestivului Voevod Ștefan cel Mare.

Din cauza marelui număr de credincioși, de toate vârstele și de ambele sexe, s'a ținut această întrunire sub președinția pâr. Protoiereu Gh. Popovici în curtea bisericii. Primul care ia cuvântul este Sf. Sa, care arată scopul întrunirii și nevoia unei consfătuiri pentru oprirea lucrărilor acestui salaș de discordie între români.

Al doilea vorbește D-l Hogeia fost primar al acestui oraș, care arată indignarea tuturor creștinilor ortodoxi pentru isprava adventiștilor și manoperile lor machiavelice în construirea templului lor. Citește protestarea înaintată I. P. S. Mitropolit al Moldovei de către Domnia Sa, chiar la începutul construirii capiteișii, cum îi zice poporul, arată energia și solidaritatea cu care trebuie să lucrăm pentru zădărnicierea construcției și roagă pe P. C. Părinte Protoiereu să înmăneze I. P. S. Mitropolit moțiunea alcătuită astăzi cu prilejul celei de a doua întruniri de protestare.

D-l Gh. Ardeleanu arată discuțiile avute cu adventiștii în aceste două zile, de la prima întrunire de Joi și până azi, îndărâlnicia secțiunilor dela renunțarea planului lor cu toată oferta sa de a le despăgubi cheltuielile de până acum și îndeamnă norodul la luptă dărâ mai departe până la înăptuirea dorințelor ortodoxe.

Se aud strigăte din popor: „Să fie alungăți nu numai din centrul orașului ci și de la periferie, să se ducă la dracu, nouă nu ne trebuie șarlatani de felul acesta” alții se opun la despăgubiri, alții strigă să se dărâme imediat capiteștea, să se pue o dinamită. O femeie comunică insulta preoților de către adventiști. Un ostaș al Domnului din Buhuși arată preotul lor Jigău a fost lovit în public de o adventistă și multe altele.

D-l Gică Măcărescu sosește în mijlocul mulțimii și luând cuvântul arată că până astăzi n'a știut nimic despre cele ce s'au petrecut la primărie cu aprobarea clădirii casei de rugăciune. Va cere la dosarul afacerii acestia și va da tot concursul pentru satisfacerea bisericii noastre strămoșești și religiei sale, a părinților și a strămoșilor săi.

În mijlocul mulțimii s'au trecut incognito și câli-va adventiști, fără să crănească măcar un cuvânt, deși au fost invitați să vină și să participe la reprezentanții bisericii noastre.

Intrunirea a luat sfârșit la ora 12, poporul împrăștiindu-se în liniște, fără să se dedea la nici un act de samavolnicie cum bănuiau secțiunile la început.

Asistenți.

Informațiuni

— În mai multe străzi din cartierul Mărăței, becurile dela stâlpii electrici sunt defecte, așa că întunericul în multe părți este tot așa de profund ca și înainte de noua instalație. Cetățenii din acel cartier, cari au reclamat cazul primăriei, fără efect însă roagă pe d-l inginer al uzinei să dispună a se face o revizuire, a becurilor, pentru a se da lumină străzilor.

— În noaptea de 2-3 Iunie 1930 necunoscuți făcători de rele s'au introdus în localul cunoscutului comerciant Pincu Iacobi din str. M. Kogălniceanu 1 de unde au furat prin forțarea serrarului dela tejghea suma de 200 lei iar dintr-o cutie de tablă au mai luat circa 200 lei.

— În aceeași noapte necunoscuți făcători de rele au spart geamul galanterului de la ceasornicaria Marcu Șvartz din str. Alex. cel Bun colț cu Lascar Catargi de unde au furat mai multe lucruri de valoare printre care 8 ceasornice sistem „roskopol-patent” și unul de „double” cu capace, două verighele de aur 14 car. și două inele de aur dintre cari unul cu rubin și altul cu safir.

Rezumatul unui articol de gazetă: Voi, vouă, vă, vi, Eroii!

O nouă inundație

În urma unei ploi căzută în amiaza zilei de 2 Iunie cor. Cuejdul a venit dela deal excesiv de mare.

Apa a trecut deodată ca o uriașă avalanșă curățind totul pe unde trecra, și fiind mai mare chiar ca la recenta inundație. În dosul uzinei mai multe podețe au fost luate, iar podul din dreptul fabricii de tricotate, înfundându-se apa a trecut peste el, revărsându-se pe strada D-lui Lălu și pe strada la ce dă în str. Principesa Maria. Fabrica de tricotate fiind în colțul dintre aceste străzi a

fost inundată iar gardul a fost distrus de apă.

Chiar podul de cale ferată era amenințat de apă, care începuse să-l sape la capete. Peste câteva ore Cuejdul s'a liniștit revenindu-și aproape la obșnăutul lui aspect.

— Joia trecută a avut loc pe terenul Borzoghean un interesant match de foot-ball între echipa reg. 15 și școala comercială superioară. Rezultatul: 2:1 pentru regiment; arbitru d-l căpitan Mohonea.

Corpul Portărilor Trib. Neamț

Publicații de Vânzare

No. 2286

24 Mai 1930

Conform Jurnalului Tribunal. Neamțsecția I-a sub. No. 2667/930, să publică, că în ziua de 27 Iunie 1930 ora 15 p. m. se vinde prin licitație publică la fața locului, în satul Slobozia comuna Roznov, județul Neamț, averea mobilă a debitorului Ioan N. Savin din satul Slobozia, comuna Roznov, jud. Neamț, care are este urmăriată de noi cu Procesul-Verbal No. 1016/930, în pretenția D-lui Strul Lazarovici, din Piatra-N. și care are se compune din: Circa 1800 Kgr. ovăz cosit, circa 8000 Kgr. paring cu paie de ovăz, un porc balan de 6 luni și altele prevăzute în Procesul-Verbal No. 1016/930, anexat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și Portărei privesc pe D-nii cumpărători.

Dos. No. 712/929.

No. 2297

24 Mai 1930

Conform Jurnalului Tribunal. Neamțsecția I-a sub. No. 2668/930, să publică, că în ziua de 27 Iunie 1930 ora 13 p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului în satul Slobozia, com. Roznov Jud. Neamț averea urmăriată de noi cu Procesul-Verbal No. 1015/930, în preten-

ția D-lui Strul Lazarovici din Piatra-N. care are se compune din: una coligă cu osie de fer de doi boi, un porc de 6 luni, un lăicer de lână lung de 2 metri; și altele, prevăzute în Procesul-Verbal No. 1015/930, anexat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și Portărei privesc pe D-nii cumpărători.

Dos. No. 714/929.

No. 2306

24 Mai 1930

Conform Jurnalului Tribunal. Neamțsecția I-a sub. No. 2668/930, să publică, că în ziua de 27 Iunie 1930 ora 10 a. m. se vinde prin licitație publică, la fața locului, în satul Slobozia comuna Roznov Jud. Neamț, averea mobilă a debitorului Gheorghe Bolohan din satul Slobozia com. Roznov Jud. Neamț în pretenția D-lui Strul Lazarovici din Piatra-N. care are este urmăriată de noi cu Procesul-Verbal No. 1017/930 și care are se compune din: un bufet nou de brad cu 4 uși, trei perne lungi, una masă de brad și altele prevăzute în Procesul-Verbal No. 1017/930, anexat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și Portărei privesc pe D-nii cumpărători.

Șef Portărei, I. Durac

p. Secretar, D. Cazacu

Dos. No. 713/929.

Ca la mama acasă!

puteți ii serviți numai la

Restaurantul și Cofetăria I. Sobolevschi

Strada Elena Cuza 3, la Soc. RAPID

cu mâncăruri calde și reci la orice oră din zi, având și un bogat asortiment de Prăjituri, Fursecuri, Bonboane și Ciocolată, etc.

Cu ocazia Sf. Sărbători se primesc tot felul de comenzi de cozonaci și pască, precum și comenzi pentru Nunți și Baluri. Deasemenea am pus la dispoziția clienților mei, cele mai bune calități de vinuri, bere și băuturi spirtoase, precum și renumitul rachiu „Kudusch”.

Spre convingere vă rog a mă vizita.

I. SOBOLEVSCHI

La Restaurantul, Bodega și Cofetaria

„CAVALER” V. Coroi

Petru-Rareș 2 — Piatra-N.

Se găsesc în permanență cele mai delicioase mâncăruri calde și reci pregătite de un bucătar specialist

Patiserie de cea mai bună calitate proaspătă în fiecare zi.

Mare asortiment de Bonbonerie. Se primesc comenzi de cozonaci, cornuri, pască și orice articol de cofetărie cu prețuri convenabile.

Vinuri de Odobești naturale. Mari reduceri de prețuri pentru acasă. Vinuri în sticle înfundate: champagne, licheruri, coniacuri, romuri, mastică, malaga, vermul dela cele mai renumite case.

Consumați spre convingere.

Magazinul de Coloniale, Delicatese și tot felul de

Băuturi Spirtoase

VASILE I. COMAN (fost N. Teodorescu)

Aduce la cunoștința D-lor consumatori că ne sosește zilnic: UNT proaspăt de masă, UNTDELEMNURI de salată, MASLINE mari din cea mai bună calitate, SCRUMBII mari de Dunăre indulate și alumate, ICRE negre moi de morun, SARDELE franceze cu oase și fără oase, SARDELE de Lisa, Fricuri și pastă TARİ, recoltă nouă. BRÂNZETURI străine și indigene: cașcaval grecesc, cașcaval de Penteleu, telemea, caș și urdă de munte. Tot felul de APE MINERALE ca: Visrhii, Cele tin, Hopital, Grande Grille, Karlsbad, Gluckebler, Vittel, Ems, Căciulata, Slanic, Poiana Negoi, Matild și Borsec. VINURI superioare, din renumite podgorii a Odobeștilor, via Antonescu, TULICA bălăină de Văleni, VERMUTH Cluzano.

ZILNIC BERE proaspătă la sticle și pahar.